

Motion till riksdagen

1988/89:Fi2

av Jill Lindgren m.fl. (mp)

med anledning av prop. 1988/89:27 om höjning av
Sveriges kapitalinsats i Världsbanken (IBRD)

Världsbanken har nu funnits i 42 år. Under denna period har – trots alla uttalade vällovliga avsikter – u-ländernas skuldbörda till i-länderna ökat så att den för närvarande uppgår till US \$ 3 000 miljarder – dvs. 3 000 000 000 000. Det finns inga tecken som tyder på att den uppåtgående kurvan vänder och vi vet att de fattiga människorna blir allt fattigare och att antalet också successivt växer.

Nu gäller det att kunna inse att hittills tillämpade metoder inte fungerar för att minska svälten och fattigdomen i världen.

Med anledning av den föreliggande propositionen vill därför miljöpartiet de gröna poängtera vikten av att Världsbankens aktuella uppmärksamhet på miljöfrågorna med hjälp av sakkunnigt folk som nu anställts för korrigering av inriktningen av biståndet verkligen kommer till användning på ett sätt som hjälper de fattigaste och minst bemedlade människorna i världen. Därför är det viktigt att se till att nationellt bistånd inte "fastnar på vägen" hos grupper inom landet som redan har vad de behöver, utan att hjälpen verkligen går till att trygga basbehov, mat, kläder, bostäder och utbildning – och att dessa kan klaras av både nu och för en framtid.

De skulder som nu tynger u-länderna och som ofta direkt eller indirekt tvingar till nedskärningar på just de områden som egentligen borde stärkas för att hjälpa de fattigaste: bostäder, matsubventioner, kläder och undervisning, är ett effektivt hinder för om man verkligen vill stärka försörjningsmöjligheterna för dessa människor i framtiden. Att skriva ner dessa delvis gör inte saken bättre, det förlänger bara plågan och nedskärningar på angelägna områden bara fortsätter. Hela tiden är det de redan fattiga och maktlösa som drabbas. Därför är det angeläget att dessa skulder skrivs av till 100 %. Anser man sig inte beredd att göra detta borde Sverige åtminstone kunna kräva att dessa lån görs amorteringsfria i säg, 50 år, för att hjälpa landet att skapa reformer som på lång sikt kan stärka den egna självtilliten.

Höjningen av Sveriges kapitalinsats i Världsbanken bör därför villkoras. Lånen skall komma de fattiga länderna till del.

- Givna lån skall vara amorteringsfria i 25–50 år.
- Lånen/bidragen skall gå till ekologiskt riktiga projekt som utnyttjar resurseffektiv teknik och tryggar försörjningen av basbehov på lång sikt, mat, kläder, bostäder och utbildning.

– Styrningen av medlen skall ske på sådant sätt att de verkligen når de fattiga befolkningsgrupperna, och inte "fastnar på vägen" t.ex. genom kooperativ, stormöten i byarna o.d. och med eventuell hjälp från ideella grupper i Sverige. Även de befintliga lånen bör göras amorteringsfria i 25–50 år.

Mot. 1988/89

Fi2

Vi vill att alla beslutsfattare i ärenden av detta slag har detta i minnet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om Världsbankens lånevillkor och inriktning av låneverksamheten,

2. att riksdagen under förutsättning att yrkande 1 inte bifalles av riksdagen avslår proposition 1988/89:27.

Stockholm den 14 november 1988

Jill Lindgren (mp)

Per Gahrton (mp)

Carl Frick (mp)

Claes Roxbergh (mp)

Inger Schörling (mp)